

Is Malkhiot a Central Theme of Rosh HaShanah?

Rabbi Dov Linzer

Yeshivat Chovevei Torah Rabbinical School

Look at the verses in the Torah where the day of Rosh HaShanah is designated as a Yom Tov and where the mitzvah of shofar appears (sources 1-2). Note that the nature of the day, and the purpose of the shofar, are not at all defined in these verses. It is perhaps because of this lack of definition of the day and of the mitzvah of shofar, that the Rabbis instituted the Malkhiot, Zikhronot, and Shofarot verses in the central Musaf prayer – to help give definition to the day and the shofar.

1. Vayikra, 23:24

Speak to the people of Israel, saying, In the seventh month, in the first day of the month, you shall have a day or rest, a memorial of blowing of horns, a holy gathering.

1. ויקרא כג:כד

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא קֹדֶשׁ:

2. Bamidbar, 29:1

And in the seventh month, on the first day of the month, you shall have an holy gathering; you shall do no labor; it is a day of blowing the horn for you.

2. במדבר פרק כט:א

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה
יִהְיֶה לָכֶם:

Look at the text of the Malkhiot, Zikhronot and Shofarot blessings (Appendix), and note the structure. Consider also that the closing supplication and blessing for the Malkhiot section is used in the central blessing of all the Amidah prayers for Rosh HaShanah, not just Musaf. What do you make of this?

If we now turn to the Mishnah in Rosh Hashanah, 4:5 (source 3) we see that R. Yochanan ben Nuri and R. Akiva debate whether to include Malkhiot with Kedushat HaYom (mikadesh Yisrael v'yom hazikaron), as we do, or whether to put it earlier, with Kedushat HaShem [ha'E-l ha'kadosh, or, on Rosh Hashanah, ha'melekh ha'kadosh]. It certainly fits the theme of ha'melekh ha'kadosh, but what of R. Akiva's critique – how can one separate Malkhiot from the shofar blowing? What is at the root of this debate? What does this say about the centrality of Malkhiot?

3. Mishnah Rosh HaShanah, chapter 4

[5] The order of blessings: he says Avot [magen Avraham], Gevurot [michayeh ha'metim], and Kedushat haShem [ha'E-l ha'kadosh], and includes Malkhiot with them and does not blow the shofar. He then says Kedushat Ha'Yom [mikadesh Yisrael vi'yom hazikaron] and blows, Zikhronot and blows, and Shofarot and blows... This is the view of R. Yochanan ben Nuri.

3. משנה ראש השנה פרק ד

[ד] סדר ברכות: אומר אבות וגבורות
וקדושת השם, וכולל מלכיות עמהן ואינו
תוקע. קדושת היום - ותוקע, זכרונות -
ותוקע, שופרות - ותוקע... דברי רבי יוחנן
בן נורי.

Said R. Akiva to him: If he does not blow the shofar for the Malkhiot, why should he say them? Rather, he says Avot, Gevurot, and Kedushat ha'Shem, and says Malkhiot with Kedushat Ha'Yom and blows the shofar, then he says Zikhronot and blows, and Shofarot and blows...

אמר לו רבי עקיבא: אם אינו תוקע למלכיות
למה הוא מזכיר? אלא: אומר אבות וגבורות
וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת
היום - ותוקע, זכרונות - ותוקע, שופרות -
ותוקע...

Look at the debate between R. Eliezer (quoted by R. Yehudah) and R. Akiva in the Tosefta (source 4). They are referring to the verse in Vayikra 23:24 (source 1), and deriving the blessings of the Amidah from the words and themes mentioned in the verse. What are they ultimately debating?

And what of Malkhiot? Where are they derived from? Consider also that the two verses (sources 1-2) mention the Zikhronot and Shofarot theme, but not the Malkhiot one.

4. Tosefta Rosh HaShanah, 2:10

R. Yehudah says that R. Eliezer says: “A day of rest” (Lev. 23:24) - he says the *Kedushat HaYom*; “a remembrance” - these are the *Zikhronot*; “of blasts” - these are the *Shofarot*; “a holy gathering” - sanctify it.

R. Akiva said to him: Why should we not read the verse as follows: “A day of rest” - a cessation from labor, for this occurs first? Rather read - “a remembrance” - these are the *Zikhronot*; “of blasts” - these are the *Shofarot*; “a holy gathering” - this is the *Kedushat HaYom*.

The debate of the Tosefta is elaborated on in the Sifra (source 5). What does this add / how does this nuance the debate of R. Eliezer and R. Avikiva? And how would you frame the position of R. Yosi b. Rebbe Yehudah?

5. Sifra Emor, Parsha 11

Rabbi Eliezer says: “A day of rest” (Lev. 23:24) - he says the *Kedushat HaYom*; “a remembrance” - these are the *Zikhronot*; “of blasts” - these are the *Shofarot*; “a holy gathering” - sanctify it.

R. Akiva said to him... Rather read - “a remembrance” - these are the *Zikhronot*; “of blasts” - these are the *Shofarot*; “a holy gathering” - this is the *Kedushat HaYom*. And where do I know that he includes with it *Malkhiot*? The verse teaches, “[to the poor and the stranger you shall abandon them, I am the Lord your God. And on the seventh month...” (Lev. 23:23-24).

R. Yose ben R. Yehudah says: What do we learn from the verse, “that they may be to you for a memorial before your God; I am the Lord your God.” (Num. 10:10)? For there does not seem to be what to learn from the (seemingly superfluous), “I am the Lord your God”? Rather, this is a paradigm, that whenever you says *Zikhronot* you shall always juxtapose *Malkhiot* to it.

4. תוספתא ראש השנה ב'י

ר' יהודה או' ר' ליעזר או' שבתון אומ' קדושת היום זכרון אילו זכרונות תרועה אילו שופרות מקרא קדש קדשהו.

אמ' לו ר' עקיבא מפני מה לא נאמ' שבתון שבות שכן הוא פוגע בשביתה ראשון אלא זכרון אילו זכרונות תרועה אילו שופרות מקרא קדש אילו קדושת היום.

5. ספרא אמור פרשה יא

רבי אליעזר אומר. שבתון אומ' קדושת היום זכרון אילו זכרונות תרועה אילו שופרות מקרא קדש קדשהו

אמר לו רבי עקיבא...אלא זכרון אילו הזכרונות, תרועה אילו השופרות, מקרא קודש זה קדושת היום. ומנין שיהיה כולל עמה את המלכיות תלמוד לומר ה' א-להיכם בחודש השביעי.

רבי יוסי ברבי יהודה אומר מה תלמוד לומר והיו לכם לזכרון לפני ה' א-להיכם שאין תלמוד לומר אני ה' א-להיכם אלא זה בניין אב כל מקום שאתה אומר זכרונות את סומך לה המלכיות.

Notice again in the Sifre (source 6) a debate regarding the source of Malkhiot on Rosh HaShanah. What role does it play? How prominent of a theme is it?

6. Sifre Bamidbar, Bi'ha'alotekha, section 76

"I am the Lord your God" (Num. 10:10), why is this said? Because since it states, "Speak to the Children of Israel saying, On the seventh month on the first of the month you shall have a day of rest, a memorial of blowing horns, a holy gathering" (Lev. 23:24) – but from this I do not hear [the need to recite] *Malkhiot*. The verse teaches, "The Lord his God is with him and the blast of the king is among them." (Num. 23:21) – this is *Shofar* and *Malkhut*.

R. Natan says: This is not necessary. Behold it already states, "And you shall blow with the trumpets" (Num. 10:10) – this is *Shofar*; "and it shall be for you for a remembrance" – this is *Zikharon*; "I am the Lord your God" – this is *Malkhut*. If so, why did the Rabbis see fit to recite the *Malkhiot* first, and only afterwards the *Zkharot* and *Shofarot*? But, [the meaning is,] first make God king over you, and afterwards ask from Him compassion in order that you shall be remembered by Him, and by what? By the shofar of freedom.

For there is no shofar save the shofar of freedom. As it states, "And it will be on that day, that he will blow the great shofar..." (Isa. 27:13). But I still do not know who will blow it? The verse teaches, "And the Lord God will blast with a shofar" (Zech. 9:14). But we still do not know from where the blast will emanate. The verse teaches, "A voice of tumult from the city, a voice from the Temple, the voice of the Lord rendering recompense to his enemies" (Isa. 66:6).

In sources 7 and 8, consider how this idea – "First make God king over you" – appears in other contexts. In these cases, is the idea of God's kingship the central theme (and the obligation of the mitzvot a secondary, derivative one), or are the mitzvot the central theme, and God's kingship just the necessary context for them? Is the answer the same for both sources?

7. Mishnah Berakhot 2:2

R. Yehoshua ben Korhah said: Why was the section of *Sh'ma* placed before that of *vi'Hayah im Shamo'a*? So that one should first accept upon himself the yoke of the kingdom of Heaven and then take upon himself the yoke of the commandments...

6. ספרי במדבר פרשת בהעלותך

פיסקא עז

אני ה' א-להיכם למה נאמר לפי שהוא אומר דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה (ויקרא כג כד) אבל מלכות לא שמענו ת"ל ה' א-להיו עמו ותרועת מלך בו (במדבר כג כא) זה שופר ומלכות.

ר' נתן אומר אינו צריך שהרי כבר נאמר ותקעתם בחצוצרות הרי שופר והיו לכם לזכרון זה זכרון אני ה' א-להיכם זה מלכות אם כן מה ראו חכמים לומר מלכיות תחילה ואחר כך זכרונות ושופרות אלא המליכהו עליך תחילה ואחר כך בקש מלפניו רחמים כדי שתזכר לו ובמה בשופר של חירות.

ואין שופר אלא של חירות שנאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול (ישעיה כז יג) אבל איני יודע מי תוקעו ת"ל וה' א-להים בשופר יתקע (זכריה ט יד) ועדין אין אנו יודעים מהיכן התקיעה יוצאה זה שנאמר קול שאון מעיר קול מהיכל קול ה' משלם גמול לאויביו (ישעיה סו ו).

7. משנה מסכת ברכות פרק ב:ב

א"ר יהושע בן קרחה למה קדמה שמע לוהיה אם שמוע אלא כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו עול מצות...

8. Mekhilta of R. Yishmael, Yitro, Parsha 6

A parable to a flesh and blood king who enters into a country. His servants said to him: Issue decrees on them. He said to them: No. After they accept my kingship, then I will issue decrees on them. For if they do not accept my kingship, they will not accept my decrees.

So God said to the Jewish People: "I am the Lord your God – You shall have no other gods before Me." He said to them, "Am I the one whose kingship you accepted upon yourselves in Egypt?" They said, "Yes." [God said:] "Just as you have accepted My kingship upon yourselves, accept my decrees: You shall have no other gods before Me."

Notice in the Tosefta (source 9) a similar explanation to the Malkhiot, Zikhronot, and Shofarot to the one that we saw in the Sifre (source 6), which seems to see Malkhiot as a mere framing for Zikhronot. Is there anything new in this source?

9. Tosefta Rosh HaShanah, 1:11

R. Akiva says: The Torah says – Bring the 'omer of barley on Pesach which is the period of barley, so that the grain shall be blessed for you...

Say before Him *Malkhiot*, *Zikhronot*, and *Shofarot*. *Malkhiot* – to make Him king over you*; *Zikhronot* – so that the memory of you should be brought before Him for good; *Shofarot* – so that your prayers should rise up before Him through the shofar blasts.

[* Other MSs: "king over all His creatures"; "king over all the makings of His hands"]

We have seen that R. Yochanan ben Nuri excludes Malkhiot from the triad of Malkhiot-Zikhronot-Shofarot. In this regard, consider the Mishnah in Taanit (source 10), which discusses the recitation of Zikhronot and Shofarot as part of the Amidah of a fast day. Notice that Malkhiot are not mentioned. Why might this be specific to a fast day and how are we to understand the position of Rebbe Yehudh?

10. Bavli, Ta'anit, (15a), (16b)

Mishna. What is the order [of the *amidah*] for fast days?... and he recites before them twenty-four blessings, the eighteen recited daily, to which he adds six as follows, *Zikhronot*, *Shofarot*, and [these psalms]: In my distress I

8. מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - פרשה

I

משל למלך בשר ודם שנכנס למדינה, אמרו לו עבדיו, גזור עליהם גזרות. אמר להם לאו, כשיקבלו את מלכותי, אגזור עליהם גזרות, שאם מלכותי לא יקבלו, גזרותי לא יקבלו.

כך אמר המקום לישראל, אנכי ה' א-להיך - לא יהיה אלהים אחרים. אמר להם, אני הוא, שקבלתם מלכותי עליכם במצרים, אמרו לו, כן. וכשם שקבלתם מלכותי עליכם, קבלו גזרותי: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

9. תוספתא ראש השנה פרק א"א

אמ' ר' עקיבא אמרה תורה הבא עומר שעורין בפסח שהו פרק שעורין כדי שתתברך לכם תבואה...

אמרו לפניו מלכיות זכרונות ושופרות מלכיות כדי שתמליכוהו עליהם* זכרונות כדי שיבא זכרונכם לטובה לפניו שופרות כדי שתעלה תפלתכם בתרועה לפניו.

[* גירסת כ"י ערפורט: "על כל מעשיו"; ג' כ"י לונדון "על משעה ידיו"]

10. בבלי תענית (טו.), (טז):

משנה. סדר תעניות כיצד?... ואומר לפניו עשרים וארבע ברכות: שמונה עשרה שבכל יום, ומוסיף עליהן עוד שש. ואלו הן: זכרונות ושופרות. א-ל ה' בצרתה לי קראתי

called unto the Lord... Rabbi Yehudah says: He does not say *Zikhronot* and *Shofarot*.

ויענני...רבי יהודה אומר: לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות

Gemara. Said R. Adda of Yafu; What is the reason of R. Yehudah? Because *Zikhronot* and *Shofarot* are recited only on Rosh Hashanah and on the Yovel year and in the time of war.

גמ' [ז:ט] אמר רב אדא דמן יפו: מאי טעמא דרבי יהודה - לפי שאין אומרים זכרונות ושופרות [יז]. אלא בראש השנה, וביובלות, ובשעת מלחמה.

11. Rashi, *ad. loc.*

Only on Rosh HaShanah – as we say in Rosh HaShanah (16a): Say before me *Malkhiot*, *Zikhronot*, etc.

And at a time of war – as it states, “And when a war comes...” (Num. 10:9). And I do not know where it has been explained that one says the verses of *Malkhiot*, *Zikhronot*, and *Shofarot* at a time of war.

11. רש"י שם

אלא בראש השנה - כדאמרינן בראש השנה (טז, א): אמרו לפני מלכיות וזכרונות וכו'

ובשעת מלחמה - דכתיב וכי תבאו... ולא ידעינן מנא איתפריש דאומר ברכות ופסוקי מלכיות וזכרונות ושופרות בשעת מלחמה.

We have seen the debate of whether Malkhiot belong as part of the triad of Malkhiot-Zikhronot-Shofarot. The Gemara (source 12) records a debate as to whether the b'rakha of Kedushat HaYom, the sanctity of the day, is coupled with Malkhiot or Zikhronot. While the Gemara focuses on technical considerations, it is worth considering how this debate could reflect the question of what the central theme of the day is – a day of God's kingship or a day of judgment and of being remembered.

12. Bavli, Rosh HaShanah, (32a)

Where is the *Kedushat HaYom* to be said? — It has been taught: Rabbi says, It should be said with the *Malkhiot*, for just as on every other occasion we find that it comes fourth [in the order of blessings], so here it should come fourth. Rabban Shimon ben Gamaliel says: It should be said with the *Zikhronot*. Just as we find that on all other occasions it is said in the middle, so here it should be in the middle.

12. גמרא בבלי ראש השנה (לב).

והיכן אומרה לקדושת היום? תניא, רבי אומר: עם המלכיות אומרה, מה מציינו בכל מקום - ברביעית - אף כאן ברביעית. רבן שמעון בן גמליאל אומר: עם הזכרונות אומרה, מה מציינו בכל מקום באמצע - אף כאן באמצע.

Appendix – The Text of the Malkhiet, Zikhronot, and Shofarot

מלכויות

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית... הוא א-להינו אין עוד...
... להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים כרות יצרתו, לתקן עולם במלכות ש-די. וכל בני בשר יקראו בשמחה,
להפנות אליה כל רשעי ארץ... ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד.
כפתוב בתורתך: ה' ימלוך לעולם ועד.
ונאמר: לא הביט און ביעקב, ולא ראה עמל בישראל, ה' א-להיו עמו, ותרועת מלך בו.
ונאמר: ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל.
ובדברי קדשך כתוב לאמר: כי לה' המלוכה ומשל בגוים.
ונאמר: ה' מלך גאות לבש, לבש ה' עוז התאזר, אף תכון תבל בל תמוט.
ונאמר: שאו שיערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד ה' גבור ה' גבור
מלחמה. שאו שיערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד ה' צ-באות הוא
מלך הכבוד סלה.
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צ-באות, אני ראשון ואני אחרון,
וימבלעדי אין אלהים.
ונאמר: ועלו מושעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה.
ונאמר: והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.
ובתורתך כתוב לאמר: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

א-להינו וא-להי אבותינו, מלוך על כל העולם כלו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עזך
על כל יושבי תבל ארצה, וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור, כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה
באפו, ה' אלהי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה. קדשנו במצותיה, ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, כי אתה א-להים אמת, ודברך אמת וקיים לעד.
ברוך אתה ה', מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון.

זכרונות

אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניך ה' אלהינו, צופה ומביט עד סוף
כל הדורות. כי תביא חוק זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית.
מראשית קזאת הודעת, ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך, זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא
משפט לא-להי יעקב.
ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב, ואיזו לשלום, איזו לרעב, ואיזו לשבע, ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים
ולמות. מי לא נפקד כהיום הזה. כי זכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו ועלילות מצעדי גבר.
מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש.
אשרי איש שלא ישכחך, וכן אדם יתאמץ בך, כי דורשיך לעולם לא יכשלו, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך.
כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם.
וגם את נח באהבה זכרת. ותפקדו בדבר ישועה ורחמים, בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע
מעלליהם. על כן זכרונו בא לפניך ה' א-להינו, להרבות זרעו כעפרות תבל וצאצאיו כחול הים.
כפתוב בתורתך: ויזכר א-להים את נח, ואת כל החיה, ואת כל הבהמה, אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח
על הארץ וישכו המים.
ונאמר: וישמע א-להים את נאקתם, ויזכור אלהים את בריתו, את אברהם את יצחק ואת יעקב.
ונאמר: וזכרתי את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אצפור, והארץ אצפור.
ובדברי קדשך כתוב לאמר: זכר עשה לנפלאותיו, חנן ורחום ה'.
ונאמר: טרף נתן ליראיו, יזכר לעולם בריתו.

ונאמר: ויזכר להם בריתו, וינחם קרב חסדיו.
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריה,
אהבת כלולותיה, לכתך אחרי במדבר, בארץ לא זרועה.
ונאמר: וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריה, והקימותי לך ברית עולם.
ונאמר הבן יקיר לי אפרים, אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אצכרנו עוד, על כן המו מעי לו, רחם
ארחמנו נאם ה'.

א-להינו וא-להי אבותינו, זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו
ה' א-להינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המריה. ותראה לפניך
עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח, וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם, כן יכבשו
רחמיך את כעסך מעלינו, ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך.
וקים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור. וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לא-להים, אני ה'.
כי זוכר כל הנשפחות אתה הוא מעולם, ואין שכחה לפני כסא כבודך, ועקדת יצחק, לזרעו היום ברחמים
תזכר.
ברוך אתה ה', זוכר הברית.

שופרות

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמים. מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם בערפלי טהר.
גם כל העולם כלו חל מפניך, ובריות בראשית חרדו ממך, בהגלותך מלפני על הר סיני ללמד לעמך תורה
ומצוות. ותשמיעם את הוד קולך, ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול שופר
עליהם הופעת.
כפתוב בתורתך: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר, וקול שופר חזק
מאד, ויחרד כל העם אשר במחנה.
ונאמר: ויהי קול השופר הולך וחסק מאד, משה ידבר והאלהים יענו בקול.
ונאמר: וכל העם רואים את הקולות, ואת הלפידים, ואת קול השופר ואת ההר עשן, וירא העם ויגעו ויעמדו
מרחק.
ובדברי קדשך כתוב לאמר: עלה א-להים בתרועה, ה' בקול שופר.
ונאמר: בהוצאות וקול שופר, הריעו לפני המלך ה'.
ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חוק לישראל הוא משפט לא-להי יעקב.
ונאמר הללוה-ה הללו א-ל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורותיו, הללוהו כרוב גדלו. הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בגבל וננור. הללוהו בתף ומחול, הללוהו במנים ועגב. הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה. כל הנשמה תהלל י-ה, הללוה-ה.
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: כל ישרי תבל ושכני ארץ, כנשא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו.
ונאמר: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור, והנדחים בארץ מצרים, והשתחוו
לה' בהר הקדש בירושלים.
ונאמר: וה' עליהם יראה, ויצא כבדו חצו, ואדני ה' בשופר יתקע, והלה בסערות תימן.
ה' צבאות יגן עליהם, כן תגן על עמך ישראל בשלומך.

א-להינו וא-להי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורינו מבין הגוים,
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה וירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו, כמצאה עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך, כאמור:
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם, ותקעתם בהוצאות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם, והיו

לָכֶם לְזָכְרוֹן לְפָנַי אֶ-לֹהֵיכֶם, אֲנִי ה' אֶ-לֹהֵיכֶם.
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר, וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה, וְאִין דּוֹמָה לָךְ.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.